Ч. 248. Субота 18 (5) падолиста 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зло306женем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

На засїданю сойму з дня 14-го с. м. під проводом Єго Екսц. Впреосьв. Митрополита ґрафа Шептицкого відчитано на початку між иншими інтерпеляцию пос. д-ра Олесницкого в справі незатвердженя вибору презеса і віце-презеса Ради повітової в Збаражи.

З порядку дневного посол Бялоскурский мотивував своє внесенє, жадаючи зміни §. 3. закона о належитостях від переносу з дня 18 червня 1901 р. в тім напрямі, щоби опуст належитости $1^{1}/_{2}$ проц. взглядно 1 проц., дозволений тепер лиш для реальностий міских з домами ново вибудованими, був призначений також для перенесеня всяких посїлостий недвижимих, при котрих до послїдної зміни власности не минуло ще 4 взглядно 6 лїт. Внесенє се передано комісиї податковій. — Внесенє пос. Шведа в справі підвисшеня дотепершного кредиту 400.000 корон на цїли шкільництва о 100.000 корон і вставленя тої суми до буджету на 1906 р. в цїли усуненя анальфабетизму в краю, передано комісиї буджетовій.

В дальшій дискусиї над справою заведень наукових рільничих, горальнї і фільварку в Дублянах ухвалено всї внесеня комісиї. Відтак прийшов під нараду звіт комісиї господарства краєвого в справі годівлї худоби з внесенєм вставити до буджету на 1906 р. суми 100.000 корон на піднесенє годівлї худоби. Пос. др. Олесницкий поставив при сїй нагоді резолюцию жадаючу порученя Видїлови краєвому, щоби через видїли повітові поучив громади о можности увільнити ся від удержуваня лїценціонованих бугаїв. Внесеня комісиї разом з резолюциєю пос. дра Олесницкого ухвалено.

З черги станув на порядку дневнім звіт комісиї господарства краєвого о удїлюваню безпроцентових позичок на осушуванє і дренованє ґрунтів. Комісия поставила внесенє: Сойм уповажняє Видїл краєвий затягнути позичку в сумі 5 мілїонів корон в протягу десяти лїт від 1907 по 500.000 К річно, скоро відсотки буде платити адміністрация державна. Тота позичка має бути ужита на удїлюванє безпроцентових позичок на осушуванє і дренованє ґрунтів для спілок водних, громад і поодиноких властителїв а услівя удїлюваня позичок має уложити Видїл краєвий спільно з адміністрациєю державною і подати до відомости сойму. — Пос. Станїньский противив ся удїлюваню позичок приватним спілкам. Остаточно ухвалено внесенє комісиї, а відкинено резолюцию пос. Станїньского.

Відтак прийшов на порядок дневний звіт комісиї господарства краєвого в справі заведеня садівничого в Залїщиках. Комісия поставила резолюцию завзиваючу правительство, щоби постарало ся о отворенє всїх комор на граници російскій для перевозу дерев і корчів овочевих. На вечірнім засїданю вела ся над тою справою дальша дискусия а пос. Цїньский поставив резолюцию, жадаючу основаня при садівничім заведеню в Залїщиках фабрики перерібки овочевої. Сойм ухвалив внесеня комісиї а відкинув резолюцию пос. Цїньского.

Пос. Трачевский поставив пильне внесенє в справі удїленя погорільцям громади Таврова повіта бережаньского запомоги в сумі 4000 корон і вносив відосланє того внесеня до комісиї буджетової з порученєм здати звіт ще сеї сесиї. — Ухвалено. Відтак завела ся дискусия над звітом комісиї водної о будові доріг. В дискусиї сїй промавляв насамперед пос. др. Олесницкий і передовсїм висказав сумнїв, чи взагалї прийде до будови сплавного каналу в Галичинї, а відтак говорив о реґуляциї рік в Галичинї і поставив резолюцию, жадаючу, щоби при ухвалю траси рік увзглядненї були мелїорацийні інтереси. Опісля критикував бесїдник інструкцию для комісий обходових, а наконець жадав признаваня винагороди мельникам з хвилею, коли внаслїдок реґуляциї

8)

В американьских містах промислових.

Після Е. Гессе-Вартеґґа — зладив К. Вербин.

(Дальше).

Збірка пшеницї збільшала ся з кождим роком а вивіз прибрав величезні розміри. Але підприємчиві жителї Міннеполіса подумали собі тепер: Чому маємо ми збіже нашої держави посилати на всхід та до Европи і там єго молотити, коли прецї у водоспадї сьв. Антонія на Міссісіпі маємо дуже догідну водну силу, потрібну для млинів? Чому не маємо самі молоти свого збіжа та висилати готову муку за границю?

От і довкола водоспаду сьв. Антонія настали найбільші млини на цїлім сьвітї. З ріки Міссісіпі спускано щораз більшу сїть каналів. Вода, що давнїйше з так великою силою спадала почерез скали в долину, ставала щораз менша а коли я по многих лїтах станув знов на камінім мості і шукав за водоспадом, єго вже зовсїм не було! Щезла тота живописна скала, заросла соснами, анї слїду з тої краси природи, котрою я так любував ся, коли на перший раз дивив ся! Анї капля води не спадає вже в долину, она пішла мельницкому промислови на службу, ба навіть не видко вже й тої скали, що тягне ся тут впоперек ріки.

Та й то має свою важну причину. Ріка Міссісіпі несе так велику масу води, що підмивала би скалу дуже значно і водоспад в недуже далекім часї посунув би ся значно взад, горі рікою, а через то поодинокі спусти від каналів, що пускають воду до млинів, полишились би на сухім місци, бо підчас повени, бачите, все ще велика маса води спадає через скалу в долину. Щоби же вода не підмивала скали, забудували Міннеполчцї скалу водоспада похилою деревляною греблею і вода підчас повени спливає спокійно по нїй в долішнє русло ріки.

В 1878 р. змелено вже в Міннеполіс мілїон бочок муки. Від того часу число млинів відповідно до того, як розширило ся рільництво на північнім заходї, зросло до 21, і їх порушають або турбіни або сила пари, а в них працює около 3000 робітників. Тоті млини можуть змолоти на день 80.000 бочок муки, а тепер мелють річно по 16,000.000 бочок муки, з котрої 15,000.000 вартости 234,000.000 корон висилають що року за границю. Той величезний промисл, котрому головно треба приписати нинїшну величину і розцьвіт Міннеполіса, спочиває в найбільшій части в руках 3 фірм: спілки Пільсбері-Вошберн, Вошберн-Кросбі і північно-західного союза мельницкого. Всї три тоті спілки утворили ся в той спосіб, що по кілька менших промисловцїв злучило ся разом і не було би дивно, як би тепер ще й тоті три великі фірми сполучили ся в одну і так утворили величезне підприємство.

В торговельнім клюбі в Міннеполіс застав я мало що не всїх шефів мельницких заведень при другім снїданю а межи ними також і Вошбернів, котрих батько підчас нїмецко-французкої війни був американьским послом в Парижи. Подумайте собі: мельник послом в Парижи! То, бачите, по американьски, а коли нинї придивити ся списови американьских амбасадорів і послів в Европі, то знайде ся між ними головно таких, що зачинаючи від малого, стали богатими промисловцями.

В клюбі сказали менї, що „найбільший на сьвітї“ то млин „Пільсбері А.“ і єго варто побачити. Та чого нема в Америці найбільшого на сьвітї? В сім случаю була таки правда, бо коли я перейшов через міст на всхідний беріг Міссісіпі і там зайшов до величезного на сїм поверхів високого ґранітового будинку, в котрім містить ся млин „Пільсбері А.“, то я побачив, як звідтам котить ся що мінути 25 бочок муки. Сей один млин меле що дня 15.000 бочок а фірма виробляє у всїх пятьох млинах, що до неї належать, що дня 31.000 бочок муки! Виріб тої одної фірми за день вистав би, щоби заосмотрити в муку на цїлий рік одно місто середної величини.

А при тім в тих величезних млинах працює лиш мало людий. Все роблять машини, все, почавши від витяганя збіжа з ваґонів на гору на найвисший поверх, аж до наповнюваня бочок найтончою мукою, важеня і замиканя Зерно збіжа не меле лиш один камінь зараз на муку, але оно переходить через шість пар величких валків, з котрих кожда пара щораз тіснїйша від попередної, аж наконець з послїдної виходить найтонча мука. Збіже перед тим вичищують як найстараннїйше дуже штучно придуманим приладом із всякої нечистоти, камінців, пороху і землї; взагалї мусить збіже, привезене до млина, заким

ріки утратять млинівку, а також такої самої винагороди і для селян з причини утрати пасовиска.

На темат о реґуляциї рік вела ся відтак ще дальша дискусия, а по промові кількох бесідників поставив пос. др. Олесницкий формальне внесенє, щоби єго резолюциї передав сойм комісиї водній з тим, щоби она ще сеї сесиї зложила звіт. Внесеня комісиї і внесеня дра Олесницкого ухвалено.

З порядку дневного слїдував звіт комісиї промислової о станї державних шкіл промислових в Галичинї. Сойм ухвалив внесеня комісиї і на тім закінчено засїданє.

Вісти полїтичні.

Скликанє Ради державної. — Др Крамарж о ситуациї. — Бар. Василько за загальним правом виборчим. — Подїї в Росиї. — З Константинополя.

„Wiener Zeitung“ оголосила цїсарский рескрипт скликуючий Раду державну на день 28 падолиста с. р.

Ческий посол др. Крамарж виголосив оногди в клюбі міщаньскім в Празї бесїду, в котрій обговорював полїтичне положенє. Він сказав: Загальне право виборче маємо вже в пятій куриї, але не рівне, а заступити куриї лиш множиною значить змінити лиш назву. Годї вже дальше, як то він зазначив в Радї державній, щоби іменно при установлюваню числа послів уважано королївства і краї яко цїлість. Коли же би хтось хотів цїлі краї як Галичину або Буковину карати за то, що они мають так богато неписьменних людий і признавав їм число мандатів після числа тих, що уміють читати і писати, то против такої несправедливости мусїли би ми всї рішучо виступити і єї поборювати. Правительство скористає зі зміни ситуациї. Доки парлямент буде займати ся реформою виборчою, доти єсть виключена небезпечність обструкциї зі сторони всїх партий, що суть за реформою виборчою. Так становище шефа кабінету буде на довгий час скріплене, скоро він переведе велику реформу, а становище Чехів до бар. Ґавча буде зависїти від того, як буде виглядати єго реформа виборча. Др. Крамарж хотів би наконець, щоби ческий нарід вступив в нові часи добре з'орґанїзований а молодоческа партия після єго думки проявила тілько сили, що всї правдиво демократичні елементи можуть сьміло піддати ся єї проводови.

З Черновець доносять, що дня 15 с. м. явила ся у маршалка краєвого бар. Василька депутация социял-демократів під проводом посла проф. Скедля і предложила єму жаданє робітників заведеня для сойму загального, рівного права виборчого. Маршалок відповів на то: Коли Монарх призволив для Угорщини загальне право виборче, то я яко іменований цїсарем маршалок краєвий не можу очевидно ставити ся в суперечність з тим і длятого єсьм за загальним рівним правом виборчим. Я перший, що зречу ся охотно своїх привилеїв, щоби широкі маси одержали також свої права.

В Росиї панує хаос, котрому не видко кінця. На найвисших становищах слїдують зміни за змінами а в долинї усуванє невідповідних урядників з їх становищ, але то все не може довести анї до ладу анї до спокою. Тепер розійшла ся чутка, що і дотеперішний мінїстер маринарки, адмірал Бірілев, має уступити, а на єго місце буде іменований адмірал Рожественский. Може бути, що ся чутка стоїть в якійсь звязи з бунтом войсковим у Владивостоцї, бо була чутка, що Бірілев мав їхати туди в цїли усмиреня бунту, а тепер наспіла вість з Петербурга, що поїде адмірал Рожественский, котрому з Японії очевидно близше до Владивостока.

Страйки робітничі в Росиї зачинають знов ширити ся а головно длятого, що нїхто не хоче вірити в щирість намірів верходячих кругів. Се очевидно стало ся причиною, що ґр. Вітте вислав до робітників всїх варстатів і фабрик слїдуючу телєґраму: „Братя робітники! Вертайте до роботи, здержуйтесь від розрухів! Змилуйте ся над своїми жінками і дїтьми, не слухайте нїяких злих рад! Цар розпорядив, щоби особливу звернено увагу на справу робітничу і в тій цїли утворив мінїстерство торговлї і промислу, котре має заняти ся управильненєм відносин межи робітниками а даючими роботу. Дайте нам час, щоби все, що можливе, можна для вас зробити! Послухайте ради чоловіка, котрий вас любить і бажає вашого добра!“ — Із тону сеї відозви можна вже хиба достаточно зміркувати, як сумні настали відносини в Росиї.

Цар і цариця разом з дїтьми перенесли ся дня 15 с. м. з Петергофу до Царского села. Ґр. Вітте постановив розвязати департамент полїциї в мінїстерстві справ внутрішних, а так само і корпус жандармериї. Управитель департаменту Рачковский, давнїйше аґент полїтичний в Льондонї і Парижи, одержав димісию. Трепов замкнув свою канцелярию, а всї єго урядники одержали з царскої каси дволїтну платню.

З Константинополя доносять, що нові заходи амбасадорів, щоби виробити собі спільну або т. зв. коллективну авдиєнцию у султана, не довели до нїчого; їм сказано, що кождий посол акредитований окремо і длятого лиш окремо може бути принятий на авдиєнциї. Амбасадори віднесли ся тепер ще з запитанєм до своїх держав, а відтак наступить демонстрация фльот, але не скорше аж по 20-ім с. м.

Новинки.

Львів, дня 17 падолиста 1905.

— **Дрібні вісти.** На краківский університет записало ся доси в сім роцї 2309 слухачів і 55 госпітанток, між ними 413 з Королївства польского. — Посольске справозданє з своєї парляментарної дїяльности зложив дня 15-го с. м. п. Давид Абрагамович перед своїми виборцями в сали львівскої ради повітової. — Почтове полученє з Росиєю, перерване з причини тамошного зелїзничого страйку, привернено на ново. — Кружок забавовий товариства руских ремісників „Зоря“ у Львові, при улици Краківскій ч. 17, устроює в суботу дня 18 с. м. вечерницї з танцями. Початок о год. 9 вечером.

— **Що у Львові їдять?** В звітї міского фізикату про санїтарні відносини у Львові містять ся цікаві донесеня міского хемика. Молоко продаване на торзї — як каже хемик — буває все щедро підливане водою, а в лїтї заправлюване содовим вугляном. Молоко, т. зв. незбиране, походить з подою попередного дня, рано збирає ся єго і мішає з ранїшним незбираним, через що оно має за мало товщу. В „незбиранім“ молоцї находжено також муку. Сметанку і сметану нерідко підмішують мукою, крохмалем і ин., а сметану мішають з квасним молоком і маслянкою. Масло, головно в зимі, заморожують з маслянкою. Яко масло продають жиди марґарину, перемиту молоком і водою. Кількох жидівских купцїв продає марґарину яко масло при помочи перекупок, перебраних за селянки. — Житну муку підмішують ячмінною, тому хлїб з такої муки буває гіркавий. В хлїбі, т. зв. жидівским, можна все найти кусники старого хлїба і булок, які мішають до тїста. Не рідко лучають ся в хлїбі кусники вугля, нитки, шнурки, шматки, солома, шваби та инші комахи. При виробі медівників в жидівских пекарнях не уживають пчільного меду, але бараболяного сиропу і меляси. Правдивої оливи можна дістати у Львові

вийде з него яко готова мука, перейти через сто шїсдесять всїляких приладів, порушуваних машинами. Люди тут потрібні лиш до доглядання механїчних приладів і до розслїду продуктів. Роботу роблять лиш машини. З кождої бочки беруть маленьку пробку і ховають у фляшинцї на случай, коли би хтось упоминав ся, що єму вислано не таку, як повинна бути.

З кождого із шїсдесять родів муки, які що дня виходять з млинів, печуть для проби у власних пекарнях в електричних печах бохонець хлїба а після якости упеченого хлїба клясифікують також і муку. За помочию механїчно ссучих приладів ловлять всю так звану занїсну муку і длятого поодинокі поверхи так чистенькі, як би де в якій прядїльнї бавовни. В міннеапольских млинах не побачите таких як у нас мельників, вкритих грубою верствою муки, з білими бородами та позалїплюваними мукою очима. Але одної язви таки й тут не могли позбути ся а то: швабів. Коли я вечером виходив з млина, назмітав був якраз якийсь робітник досить велику купку з них.

Для такої маси муки треба очевидно відповідної скількости бочок, яких 80.000 що дня. Се стало ся причиною, що в Міннеполїс настала й велика фабрикация бочок, така, котра мабуть також не має собі пари. На бочки треба дерева. Але довкола тих сторін, де жерела ріки Міссісіпі і єї приток, в північній Міннесотї та Віконзи суть величезні соснові лїси, що вкривають многі тисячі квадратових миль, а сама ріка Міссісіпі подавала найлїпшу і найдешевшу водну дорогу, по котрій можна сплавляти пнї аж до Міннеполїс. Зимою зрубують там мілїони дерев і тягнуть їх до найблизших рік. Коли відтак з весною лїд пустить, то вода несе пнї до Міссісіпі, а тота несе їх знов до Міннеполїс.

Тих пнїв так тогди тут богато, а сила водоспаду сьв. Антонія так велика, що побіч фабрикациї бочок розвинув ся тут знов величезний промисл тартаковий, і знов „найбільший на сьвітї“ як то кажуть в Америцї. На півночи від Міннеполїс, над берегом ріки зробило ся цїле місто тартаків, величезні заведеня, котрих уладженє вельми мене заінтересувало. Пнї тягнуть механїчно за помочию ланцухів до пилки і то по два або три в двох верствах. Пилки, що їх розрізують, суть як ремені натягнені на кружелах і зубцями ідуть завсїгди в одну сторону та розрізують відразу всї чотири або всї шість пнїв на дошки. Коли так вже всї пнї перебігли через пилку, то вертають механїчно назад і пилки розрізують їх знову, бо мають зубцї з обох боків. Готові дошки витягають відтак крани на ваґони, що стоять довгими рядами, а ті зараз забирають їх з тартаків. Та й тут не потребує робітник нїчого більше робити, як лиш доглядати машини, бо она тут за него робить.

Дерево в Америцї мірять на стопи, при чім рахує ся дошка на цаль груба по тілько і тілько квадратових стіп. Вже в 1878 р. нарізано в Міннеполїс 118 мілїонів стіп дошок, а в 1902 р. вироблено аж 600 мілїонів стіп! Рахуючи на один пень пересїчно 200 стіп, то виходить з того три мілїони пнїв на рік! Тота скількість відповідає лїсам, що займали би 10.000 квадратових кільометрів або инакше: треба би лїса довгого і широкого на звиш 13 миль, щоби дав тілько пнїв, кілько тартаки в Міннеполїс переріжуть на дошки за один рік. Так отже мука і дерево зробили з Міннеполїс велике промислове місто.

(Дальше буде).

ледви в кількох християньских торговлях; впрочім продають яко оливу олій котоновий і логовий, бо він вільний від акцизи яко уживаний до технічних цілий. Содова вода ще уйде, але т. зв. „крахери“ і „лімонадки“ не є овочевими соками, але крашеним цукровим соком. Чай, продаваний по малих склепиках, є з правила мішаний з переварюваним чаєм. В минувшім роцї сконфісковано в міскій різници близько 28 тисяч кільоґрамів смердячого мяса, а мимо контролї лучала ся також конфіската зіпсутого мяса на торзї і в ятках.

— **Відчити у Львові.** Руске товариство педаґоґічне устроює на дохід приватних дївочих шкіл удержуваних товариством ряд популярно-наукових відчитів, які відбувати ся будуть в салї VI. кл. академічної ґімназиї („Народний Дім“ III. поверх). Першим буде відчит п. д-ра В. Коцовского на тему „Кілька слів про чисту науку“, котрий відбуде ся дня 18-го с. м. о годинї 6-ій вечером.

— **Соті роковини** занятя Відня францускими войсками під Наполеоном I. минули дня 13 с. м. Того дня о годинї 11-ій рано війшли Французи до міста. Доводив ними Мюра. Войска переходили місто з розвиненими прапорами, при звуках орхестри, однако задержано всї средства осторожности: пушкарі мали запалені льонти, а піхота відведені курки карабінів. Того самого дня вечером прибув Наполеон і замешкав в Шенбрунї. Два тиждні пізнїйше, дня 2 грудня 1805 прийшло до великої битви під Австерліц або Славковом на Мораві, в котрій сполучені войска австрийско-росийскі потерпіли велику поражку. Наслїдком тої битви був мир пресбурский, заключений дня 26 грудня 1805, в котрім Австрия утратила простір звиж 1000 миль квадратових з 3 міліонами населеня. Францускі войска займали Відень до дня 13 січня 1806 і доймаючо дали ся в знаки Віденцям. Самого вина мусїли Віденцї доставляти француским воякам кождого дня 250 ведер, а загальні кошти удержаня француской залоги за два місяцї, виносили бізьше як 50 міліонів ґульденів.

— **Конокради у Львові.** Господар з Ляшок мурованих, Михайло Ґалянт, привіз до лїкаря у Львові свого недужого брата, а конї полишив перед домом при улици Городецкій. Коли вийшли від лїкаря, не застали вже нї коний нї воза. Якийсь невислїджений доси злодїй украв їх і від'їхав.

— **Голод в Япанїї.** З Токіо доносять, що член редакциї япаньскої ґазети „Джіджі-Шінто“, котрий лише що вернув ся з подорожи по краю, пересьвідчив ся, що майже половина сїльского населеня в Япанїї терпить голод. Селяни кормлять ся кіньским мясом, продають свої дїти, а многі виходять з краю.

— **Нещастна пригода** лучила ся дня 7 с. м. — як нам доносять з Долини — в селї Лецівцї. Іменно дві жінки Мария Шумей і Магдалина Попович копали в поли глину до лїпленя, коли обірвала ся земля і обі їх присипала. Коли їх відкопано, обі вже не жили.

— **Самоубийство.** З Копичинець пишуть нам: Недужий від довшого часу на умі пенсионований секретар судовий Здислав Вичолковский, вийшов оногди около години 2-ої по полудни з дому своєї сестри в Копичинцях, при котрій мешкав по виходї із заведеня божевільних і повісив ся в лїсї недалеко від зелїзничого шляху.

— **Жертви на будову каменицї для Бурси сьв. Володимира В. в Самборі** позволило ц. к. староство в Самборі, до ч. 26.731, збирати до 1 марта 1906. Просимо проте умильно ВІІр. оо. парохів і ч. начальників громад занятись ревно сею справою, позаяк виділ бурси приневолений вже з весною зачати будову. — Від виділу бурси сьв. Володимира В.: сьвящ. *М. Ортиньский*, предсїдатель; *Т. Біленький* скарбник.

— **Смерть незвістного чоловіка.** З Белза пишуть: Дня 1 с. м. приставлено до тутешного дому убогих недужого на умі мужчину, добутого з ріки Солокиї, котрий крім слів „далеко бють“ нічого більше не говорив. Той мужчина, котрого тотожности не можна було сконстатувати, помер кілька днїв пізнїйше. Мав він коло 50 лїт, був середного росту, круглавого лиця, чорний, вимарнїлий і був одїтий по міщаньски.

Телеґрами.

Відень 17 падолиста. В міністерстві зелїзниць відбула ся конференция з заступниками приватних зелїзниць в справі управильненя платнї служби зелїзничої.

Берно (моравске) 17 падолиста. На внесенє п. Фукса ухвалив сойм постанову до новелї ординациї виборчої, що оба язики краєві суть рівноуправнені в урядованю сойму.

Будапешт 17 падолиста. При доповняючих виборах до палати послів в Будапештї вибраний міністер Вереш 850 голосами против 562, котрі віддано на кандидата партиї независимости.

Либава 17 падолиста. (Пет. Аґ.) Урядника полицийного Клюґе, котрий перегулявши весело ніч, намавляв людий до розрухів против жидів, арештувала товпа, поставила єго перед зложений на борзї народний суд і на основі вироку того суду застрілили єго.

Кутаіс 17 падолиста. (Пет. Аґ). Стан воєнний тут знов знесено.

Петербург 17 падолиста. В ревірі страйковім в Москві і Баку відбули ся збори войскові, на котрих принято резолюцию ґенерального комітету страйкового. Моряки ґвардиї відбули так само збори, на котрих заявили свою згоду з комітетом страйковим. Одинокою неурядовою часописею яка тут вийшла, то „Відомости“ комітету страйкового, виходячі без цензури.

Петербург 17 падолиста. Вчера відбула ся в Царскім селї під проводом царя Рада міністрів, на котрій раджено над справою селяньскою.

Петербург 17 падолиста. (Пет. Аґ.) Місто спокійне. Персонал кількох аптик прилучив ся до страйку. Ґазети не виходять. В електричнім заведеню замість робітників, котрі страйкують, працюють моряки. Зелїзниця Николаівска застановила вчера рух. Заповіджене на вчера оголошенє стану воєнного не наступило.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (в Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).